

Stichting Pro Longo mai
Polanenstr. 79
1013 VS Amsterdam
Tel. 06 28 45 17 62
ING Bank 314983

Longo mai

Hof Ulenkrug, Stubbendorf 68, D - 17159 Dargun - Tel. 0049-39959 23881

email: info@longomai.nl - website: www.longomai.nl

Mas de Granier

Tijd om in te maken

Op de Longo mai-coöperatie Mas de Granier in de Crau, Zuid-Frankrijk, moet de inmaakkeuken compleet worden gerenoveerd. Deze keuken is een collectieve structuur voor ons, andere groepen en boeren en tuinders uit de omgeving.

Wat heeft een aubergine die gegroeid is onder de zon van de Mas de

Granier te maken met een druiventros, gerijpt in de Cabrery, met een aalbesje van Grange neuve of met een tomaat van het veld van de buurman? Het is mogelijk dat ze allemaal tussen de vier muren van de inmaakkeuken van de Mas de Granier terecht komen om te worden verwerkt tot kant-en-klare menu's, sap, jam of saus. Hier worden alle ingrediënten gekeurd, gesneden, fijngeprakt, gezeefd en gestoofd volgens precieze recepten om uiteindelijk te eindigen in een potje of een fles, klaar om te worden opgegeten. Ingewikkelde machines, kookgerei en een autoclaaf waarin de potten met inhoud onder stoom worden gesteriliseerd staan ons ter beschikking.

De grote traditionele boerderij waar de inmaakkeuken gevestigd is, beheerde lange tijd honderden hectaren in de Crau-vlakte. Er werden schapen gehouden en hooi gemaakt. De opeenvolgende bezitters stonden onder druk van dalende landbouwprijzen en toenemende stedenbouw en moesten in de loop der jaren het domein

stukje bij beetje opgeven. Toen wij de boerderij in 1990 kochten, waren er 20 ha overgebleven. Onze eerste stappen gingen richting groenteteelt en in 1991 kozen we voor een compleet biologische teelt. We wilden de groenten direct afzetten en vanaf dit tweede jaar stelden we wekelijks groentekisten samen voor consumenten uit de omgeving.

Van A tot Z

Een logisch gevolg van de groenteteelt was het inrichten van een inmaakkeuken een jaar later, om de lekkere maar kwetsbare vruchten van de grond om te zetten in lang houdbare levensmiddelen. We maakten tomatensaus, verschillende groentesausen, voorgerechten en smeersels voor hapjes tussendoor. Daarna kwamen de andere coöperaties om fruit in sap te maken, moes, jam, sap en vruchtenbrood. Het ging er zowel om de voorraadkelders van de coöperaties het hele jaar door te vullen, als een regionaal netwerk op te zetten voor de directe verkoop. Na een aantal jaren worden onze producten nu ook door de coöperaties in Zwitserland en Duitsland verkocht.

We hebben hier gekozen voor het beheersen van de hele groente- en fruitketen. We zaaien en oogsten de gewassen, we verwerken ze in alle mogelijke samenstellingen en eten ze zelf op of geven ze door aan derden door verkoop of ruil. De inmaakkeuken heeft zo een sleutelfunctie gekregen in de economie van meerdere coöperaties. In bijna twintig jaar werden hier bergen aan groenten en fruit verwerkt, recepten werden getest,

veranderd en nieuw uitgevonden, tienduizenden potjes met verschillende inhoud werden gemaakt, geproefd, cadeau gedaan en verkocht.

En we hebben geen gebrek aan projecten en ideeën. Zo staat een vernieuwing van de actuele serie producten op het programma, met meer vruchtensappen en sausen voor de verse deegwaren die we nu ook aan het maken zijn op de Mas de Granier...

In de loop der jaren en in de lijn van onze keuze in het begin, openden de deuren van de inmaakkeuken zich ook voor andere boeren en fruittelers uit de buurt, die zelf hun overschotten aan groente en fruit wilden verwerken. Afgelopen jaar gebruikten enkele tientallen mensen onze inmaakkeuken. Ook boeren die zich samen met consumenten hebben georganiseerd in een netwerk voor regionale afzet komen naar ons toe. Hun aantal neemt gestaag toe omdat er in onze buurt geen enkele andere vergelijkbare infrastructuur bestaat. De verkoop van verse groente is gebonden aan het seizoen en compleet afhankelijk van de prijs op de markt. Door het inmaken stijgt de waarde van de oogst en kunnen ze hun inkomsten over het hele jaar spreiden.

Aan het werk!

Maar nu staat ons een radicale wending te wachten. De controle voor levensmiddelenhygiëne vindt dat na achttien jaar trouwe dienst de installatie verouderd is. De belangrijkste machines moeten worden vervangen, de vloer moet compleet worden vernieuwd en alle waterleidingen moeten worden herzien.

Dat is werk voor meerdere maanden en alleen mogelijk tussen twee seizoenen, dus van december tot april. De voorbereidingen lopen al een aantal maanden. We zoeken naar geschikte en voordelige materialen en machines en vergelijken de offertes van meerdere firma's uit de

buurt met die van verder weg. Het complete budget bedraagt ongeveer 50.000 euro.

We hopen van harte dat vanaf mei 2011 alle aubergines, druiventrossen, aalbessen en tomaten een eervolle eindbestemming vinden in de quasi nieuwe inmaakkeuken.

Françoise Barnoin

Provence

Bloemen tegen beton

"Fleurs contre béton à Tarascon" was de titel op de hoofdpagina van de belangrijkste streekkrant "la Provence" op 7 mei 2010. Het artikel handelde over de eerste actie van het "Collectif Terre fertile" (Collectief vruchtbare aarde). Ook mensen van de Mas de Granier waren van de partij.

Wilt u beton eten? Actie tegen de bebouwing van landbouwgrond bij Tarascon.

Dit collectief is op initiatief van de afdeling van de boerenvakbond Confédération Paysanne van het departement Bouches-du-Rhône opgericht. Een tiental verenigingen, burgerinitiatieven, consumentenorganisaties, vakbonden en enkele individuele belanghebbenden hebben zich aangesloten, zo ook de mensen van de Longo mai-coöperatie Mas de Granier. Ze staan voor een regionaal gerichte agrarische ontwikkeling en directe afzet van producten.

In Tarascon besloot de gemeenteraad unaniem nog eens 30 ha landbouwgrond op te offeren om een bedrijfsterrein uit te breiden. Het land maakt deel uit van een stuk

Nieuwe folder!

Er is een nieuwe kleurige presentatie van Longo mai verschenen!

U kunt de folder onder vrienden en bekenden uitdelen, in de wachtkamer leggen, bij uw vereniging aan de infostand toevoegen, bij de boekhandel op de toonbank leggen, et cetera. Bij belangstelling kunt u een gewenst aantal exemplaren aanvragen bij de Stichting Pro Longo mai, Amsterdam.

veel meer mensen dan we gedacht hadden, vooral uit de stad zelf. De grootste streekkranten en de TV waren ook aanwezig. En voor een keer leidde dit verzet niet alleen tot interessante discussies en plannen voor verdere acties. Een week later namelijk annuleerde de prefect het besluit van de gemeenteraad. De dertig hectare zijn voorlopig gered!

Natuurlijk loopt het meestal niet zo op rolletjes. Veel gemeenteraadsleden doen alles om de bouw van woningen en bedrijven mogelijk te maken. Dat levert op korte termijn geld en arbeidsplaatsen op. Dat de kleine boeren verdwijnen en de levensmiddelen van steeds verder weg moeten worden aangevoerd, neemt men met een schouderophalen ter kennis. Ook negeert men het feit dat in de omgeving van agglomeraties tot 60% van de landbouwgrond braak ligt. De eigenaren hopen op een nieuw bestemmingsplan en willen de grond in geen geval verpachten. Pachters zijn in Frankrijk namelijk goed beschermd en moeilijk weg te krijgen als ze eenmaal geïnstalleerd zijn. De boeren zelf kunnen vaak de verleiding niet weerstaan land te verkopen. Als je kijkt naar de lachwekkende rente die boeren krijgen, is dit goed te begrijpen. Ook soevereiniteit over voedingsmiddelen als garantie voor crisistijden interesseert de overheid weinig. Weliswaar wordt geregeld officieel betreurd dat zoveel, vooral kleine boeren verdwijnen. Maar we kunnen alleen vaststellen dat de beton- en asfaltvlakte steeds groter wordt.

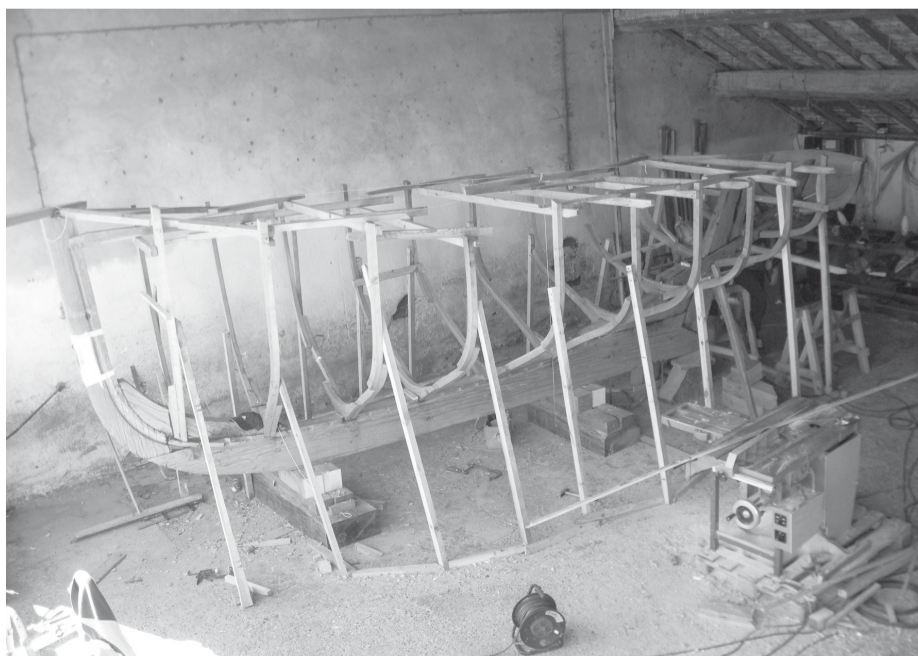
Niemand durft nog te eisen dat het afgelopen moet zijn met het asfalteren van landbouwgronden en natuurgebieden. Toch hebben we het gevoel dat steeds meer mensen zich echt zorgen maken over onze planeet. De bedreigde biodiversiteit,

de vernietiging van het oerwoud, de erosie van de grond, het drinkwater dat schaars en steeds duurder wordt, besmette levensmiddelen en talrijke "civielisatieziekten" brengen een ommekeer in het denken met zich mee. "Solutions locales pour un désordre global" (Lokale oplossingen voor een wereldwijde chaos) is de titel van een op dit moment in Frankrijk populaire film van Coline Serreau. En zo zijn veel mensen opeens bereid wat te doen tegen de land- en speculatieproblematiek. Ons regionaal collectief heeft al weer wat nieuws in vizier. Een aantrekkelijk megaproject voor een fotovoltaïsche-installatie op 340 ha natuurland bij Salon de Provence heeft alleen nog de toestemming van de prefectuur nodig. Zonnestroom is weliswaar op zich niet zo slecht, maar wel het verwoesten van natuurland door een stelletje ondernemers. Bovendien telt dit departement hectaren van goed naar het zuiden gerichte daken waarop zulke collectoren zouden kunnen liggen. In een ander dorp is een bedrijfspark van 63 ha gepland, 53 ha daarvan is goede landbouwgrond. Ook hier roert zich wat...

Peter Gerber

Mas de Granier: varen, varen over de baren...

De bouw van een houten boot. Noëmie en Nathalie, behorend tot de jonge generatie van Longo maï, leerden dit beroep dat langzamerhand aan het verdwijnen is. Hun eerste meesterstuk maken ze nu op de Longo maï-coöperatie Mas de Granier in Zuid-Frankrijk. De boot is zeven meter lang en meer dan twee meter breed. Ze gebruiken hout van douglasspar, eik en larix. Zeilen is een van de meest milieuvriendelijke transportwijzen, we verheugen ons al op de eerste reis.

Zwitserland

Wat zullen we eten...

Tien jaar geleden speelden zich in het zuiden van Andalusië afgrijpselijke taferelen af. In het stadje El Ejido vond een regelrechte pogrom plaats tegen Marokkaanse landarbeiders. Sinds die tijd voeren mensen uit Longo maï en van het Europese Burgerforum actie tegen deze vorm van moderne slavernij in de industriële groente- en fruitproductie.

In de Andalusische provincie Almeria worden onder een zee van plastic in de winter en het vroege voorjaar tomaten, courgettes, aubergines, paprika's en komkommers geproduceerd voor de supermarkten in West- en Noord-Europa. In Huelva, enkele honderd kilometer ten westen, groeien onder de rook van de olieraffinaderijen de aardbeien die bij ons in februari in de schappen liggen. De oogstarbeiders, Afrikanen, Zuid-Amerikanen of Oost-Europeanen, hebben vaak geen papieren en zijn

producten die in Zwitserland worden ingevoerd. In juni wees de Senaat met 22 tegen 7 stemmen deze kantonale initiatieven af. De "Schweizer Bauer", een grote landbouwkrant, schreef daarover onder de titel: "Senaat is tegen fair eten: handelsbetrekkingen met de EU vinden de senatoren belangrijker dan een sociaal en ecologisch geweten". Nu ligt de bal bij het parlement, dat in een volgende zitting dit initiatief wil behandelen. Onafhankelijk van het resultaat van deze procedure zullen we in heel Europa

ons verder moeten inzetten tegen een landbouwbeleid dat te weinig rekening houdt met mensen en milieu. Almeria en El Ejido zijn alleen het topje van de ijsberg. Zowel in Nederland, als ook in Italië, Frankrijk, Griekenland en Engeland wordt over de rug van rechteloze migranten de intensieve fruit-, groente- en bloemenproductie in stand gehouden. De Europese landbouwpolitiek beweegt zich in de verkeerde richting. In het franstalige gedeelte van Zwitserland zet de kleine vakbond "Uniterre" zich resoluut in voor een regionale landbouw. Langzaam winnen deze boeren ook sympathie in de rest van het land. We hebben meer boeren nodig en meer mensen die zich inzetten voor een duurzame verbouw van onze levensmiddelen.

Raymond Gétaz

Elk jaar vindt in Forcalquier, Zuid-Frankrijk, een grote boerenmarkt plaats die wordt georganiseerd door de vereniging Paisalp. Veertig kleine boerenbedrijven, daaronder ook de Longo maï-coöperaties Cabrery in de Luberon en de Pigeonnier in Limans zijn lid van Paisalp. De vereniging garandeert, dat alle bedrijven mens, dier en natuur respecteren. Dit jaar vindt de markt plaats op 10 oktober. Net als vorig jaar zal Karola uit Limans ook dan laten zien hoe met een handmolen graan kan worden gemalen.

Longo maï

Een breed veld

Op een gegeven moment staat iedereen voor het probleem een generatiewisseling voor te bereiden. Zo ook Longo maï, na nu bijna vier decennia bestaan. Sinds een paar jaar duikt steeds weer hetzelfde soort vragen op. "Hoe verder; welke middelen geven we onszelf; wat geven we, en hoe, door aan de na ons geboren mensen?"

Deze vragen worden meer of minder uitvoerig behandeld, of blijven in de lucht hangen. Ook bevriende groepen van Longo maï zijn in een soortgelijk proces verwickeld en zoeken naar nieuwe wegen. Na meerdere gesprekken onder de mensen van Longo maï besloot een kleine groep strategisch na te gaan denken over de financiële basis van deze wisseling in de coöperaties.

De eerste bijeenkomst was in de herfst van 2007 op het domein Wrechen in het merengebied rond Feldberg in Mecklenburg-Vorpommern. Een week lang analyseerde en discussieerde de groep over de situatie in de wereld en in de coöperaties, en definieerde de ruimte waarin we ons in Longo maï bewegen, namelijk in de opbouw en uitbreiding van concrete alternatieven voor een

maatschappelijk model waarin zelfs de kleinste bouwsteen van het leven in geld moet worden omgezet. Aan de ene kant zoeken we de confrontatie met deze toestanden en verzetten ons, aan de andere kant nemen we zelf deel aan het systeem. Dat leidt geregeld tot spagaatoefeningen, zowel voor mensen persoonlijk als ook binnen de coöperaties. Het hoge aandeel aan zelfgeproduceerde levensmiddelen is voor de een de garantie bijna geheel buiten het geldsysteem te kunnen bestaan. Anderen zien echter een groeiende vraag naar geld. We willen veel in beweging blijven, elkaar ontmoeten, onze inbreng hebben. De coöperaties willen ook in de toekomst open plaatsen blijven waar mensen naartoe kunnen komen die naar andere wegen zoeken. Vrije opleidingsmogelijkheden willen we blijven garanderen. Ons principe deze mogelijkheden niet aan geld te koppelen, willen we behouden. Ook kregen we de afgelopen jaren regelmatig

Generatiewisseling op de Zinzine: Albert, een van de Longo mai schaapsherders in de Provence, geeft zijn ervaringen door aan Remo en Seraina.

aanvragen voor financiële steun aan groepen die net als wij naar een andere levenswijze zoeken. Al deze meningen, problemen en vragen bepaalden de discussie in onze Feldberggroep. We spraken over de manieren waarop we tot nog toe het nodige geld bij elkaar hadden gekregen. Het leven in de coöperaties wordt bekostigd door de zelfverzorging, de verkoop van producten en enkele subsidies. Voor investeringen, ontvangst en opleiding, steun aan andere projecten en campagnes doen we een beroep op onze vriendenkring ons financieel te ondersteunen. Deze basis

groeit de laatste jaren niet meer in hetzelfde ritme als de coöperaties en al onze activiteiten. Het is dus de vraag hoe we die kunnen vergroten en welke middelen we daarvoor moeten inzetten.

We zijn binnen de Feldberggroep ons bewust dat we nog enkele jaren te gaan hebben. Zo snel is de weg voor de volgende generatie niet geëffend. Voor dit proces hopen we op de steun van mensen die net als wij ervan overtuigd zijn dat andere wegen nodig zijn. Zowel materiële als inhoudelijke steun is welkom. Alle meningsuitingen over onze plannen kunnen ons discussieproces verrijken.

Herma Ebinger

Timmeren op het nieuwe dak van de oude houthakkershut op de Zinzine. De ahorn die door het dak groeit, mag blijven staan.

Provence

Vagebonden op de Zinzine

Jonglerend met drie talen (Duits, Engels en Frans) vond in mei een bijeenkomst plaats van onze groep vagebonden op de coöperatie van Longo mai in Limans. Met een stuk of vijftien leergierige zwervers restaureerden we de stenen hut die naast de studio van Radio Zinzine staat.

Vroeger - voordat het de eerste studio werd van Radio Zinzine - bood dit bouwsel onderdak aan de eerste houthakkersgroepen van Longo mai. We verhoogden en isoleerden het dak, boorden nieuwe openingen om het zonlicht binnen te laten, bouwden een nieuwe schoorsteen en installeerden elektriciteit. Binnen werd al-

les van de grond tot het plafond nieuw ingericht, met behoud van de ahorn die in het midden van de hut groeit. Veel tijd staken we ook in de ontmoetingen met de bewoners van Grange neuve. We organiseerden pizza-avonden, hielden rondleidingen op de bouwplaats, maakten brood, deden mee in de tuin, kortom, leefden met de mensen ter plaatse. Na het houthakkerskamp op Hof Ulenkrug en de renovatie van het dak van Fatsa, het gastverblijf op Grange neuve is deze bouw een derde etappe in ons leven als vagebond. Volgens het principe van een zelfbestuurd, open,

sympathiek en actief jongerenwerkkamp kwamen deze keer jongeren uit Duitsland, Frankrijk, Zwitserland en de Verenigde Staten bij elkaar. Wij zijn op zoek naar plaatsen waar we wat kunnen leren en een tijdje kunnen blijven - de coöperaties van Longo mai bieden ons deze mogelijkheid. Het netwerk van de vagebonden bestaat uit jongeren in opleiding en wil een platform zijn voor uitwisseling en organisatie in het kader van een alternatieve leergang.

Het belangrijkste doel van het netwerk is het leren. Onze motivatie berust op een ervaren gemis aan veelzijdigheid en flexibiliteit

in het normale opleidingssysteem. Dat heeft ons ertoe aangezet op weg te gaan om zelf onze leraren te vinden. Iedereen beslist zelf over het hoe en wat van zijn leren, in overleg met de leden van het netwerk en de mensen die opleidingen of stages aanbieden. Er bestaat uiteindelijk een grote hoeveelheid aan kennis die we niet op een schoolbank kunnen opdoen maar wel heel goed van een gemotiveerde mond naar een opmerkzaam oor kan worden overgedragen. De leden van het netwerk zoeken naar en knopen verbindingen met ervaren mensen die er zin in hebben hun ervaringen verder te geven. De vraag van een officieel diploma komt niet ter sprake. In de groep spelen alleen de kennis en haar verbreiding een rol. Op deze manier reizen de vagebonden door de wereld, verblijven op boerderijen, op plaatsen waar het leven

zich gemeenschappelijk afspeelt en een collectieve organisatievorm bestaat. We bieden onze hulp aan en nemen nieuwe kennis mee.

De ontmoeting in mei op Grange neuve gaf ons tijd elkaar te leren kennen en onze ideeën en bedoelingen uit te wisselen. Aan het einde hadden we nieuwe vrienden, een sterkere groep en een nieuw dak. Uiteindelijk hebben we meer informele dan formele discussies gevoerd, zowel op het persoonlijke vlak als op organisatorisch gebied. We hebben ons zelfvertrouwen voor de toekomst van de groep gegeven, voor het netwerk van wederzijdse hulp en in het perspectief een gemeenschappelijke toekomst te zoeken. Dit netwerk van de vagebonden is nieuw en groeit zoals het komt.

Adeline Roux
vagabonds.eur@googlemail.com

Toekomst zaaien - diversiteit oogsten

De Europese campagne "Toekomst zaaien - diversiteit oogsten" duurt voort. Tot eind maart 2011 kunt u uw handtekening zetten onder de oproep die we meestuurden met het vorige Nieuws uit Longo mai. Rond de 17de april 2011 zullen we in Brussel de handtekeningen overhandigen aan de verantwoordelijke Europese commissie. Afgelopen maart werden in het Oostenrijkse Graz tijdens de bijeenkomst over zaaigoed interviews opgenomen en beelden van de gebeurtenissen. Ella von der Haide verwerkte die tot een film van 30 minuten. In de film wordt de problematiek rondom zaaigoed, het behoud van de biodiversiteit en de rechten van de boeren aan alle kanten toegelicht. De film is beschikbaar in de Duitse versie, een Engelse versie is in voorbereiding.

Europa

Als er een schaap over de dam is...

Het project was ietsje overmoedig. We wilden een collectie samenstellen van wol van een honderdtal Europese schaapsrassen om hun diversiteit en de variëteiten van met wol gemaakte producten te laten zien.

Het is ons toch bijna gelukt. Begin mei 2010 presenteerde het ATELIER (de vereniging die op initiatief van de Longo maï-spinnerij in het Franse Chantemerle is opgericht) en de coöperatie Biella The Wool Company (in Noord-Italië) voor de eerste keer de tentoonstelling "Wol in Europa" in de Bergerie Nationale van Rambouillet, het grote Franse schapenfokcentrum bij Parijs. De tentoonstelling presenteert een kleine 90 schaapsrassen uit 27 Europese landen.

Op de twee verdiepingen van de hal in Rambouillet waren foto's te zien van al deze schaapsrassen, konden schaapsvachten worden aangeraakt en wolnen producten bewonderd: kleding, dekens, tapijten, decoratieve objecten en kunstwerken.

De tentoonstelling kreeg duizenden geïnteresseerde bezoekers: weekendtoeristen en schoolkinderen, handwerkers en kunstenaars, schaapsfokkers uit Australië en Nieuw-Zeeland, handelaars en wolindustriëlen uit de hele wereld.

Veel bezoekers verlieten de tentoonstelling met een zucht: wat is dit mooi! We hopen dat dit initiatief de fokkers kan overtuigen de wol op een andere manier te zien dan als een over-

schot dat moet worden weggegooid.

Het project heeft veel nieuwsgierigheid en hoop opgeroepen. Veel deelnemers kwamen met hun producten van ver (Finland, Zweden, Kroatië, Tsjechië, Duitsland, Zwitserland, Italië, Spanje, Portugal, Engeland, ...). In Rambouillet ontmoetten ze mensen die net als zij wol produceren en verwerken in Europa. Er wordt al veel over de grenzen heen samengewerkt en deze netwerken zullen zich nog verder uitbreiden.

De tentoonstelling is nu in Biella in Italië en zal van land tot land reizen. Ze zal als tijdelijke tentoonstelling in musea te zien zijn of bij speciale gelegenheden die textiel, mode of schapen betreffen. Ze zal op elke plaats nog verrijkt worden met nieuwe schaapsrassen of andere producten.

In een mooie meertalige catalogus staan alle foto's en teksten van de tentoonstelling en een lijst van alle deelnemers en andere actieve groepen en mensen in de wolsector.

De tentoonstelling en de catalogus zijn goede middelen om de talrijke mogelijkheden van wolverwerking en de verschillen in volkwaliteit te laten zien. Ze biedt ruimte aan de mensen die schapen

fokken en die de wol met enthousiasme verwerken. We hopen van harte dat we hiermee de relaties binnen de wolsector kunnen versterken en nieuwe perspectieven kunnen ontwikkelen.

Marie-Thérèse
Chaupin

ATELIER /
Longo maï
Filature de
Chantemerle
05330 St. Chaffrey
atelier5@orange.fr

De tentoonstelling over de wol in het Franse Rambouillet. We hopen er eens mee naar het textielmuseum in Tilburg te komen...

Frankrijk

...volgen er meer

Na drie jaar van geld verspillen, informatie achterhouden en autoritair gedoe bij de gezondheidsdienst, heeft de Franse minister van Landbouw, onder druk van de begroting, eindelijk een logisch besluit genomen.

Vanaf 2 november 2010 kunnen veehouders zelf kiezen of ze hun schapen en geiten tegen de blauwtongziekte inenten of niet, zolang deze dieren niet voor de export bestemd zijn. De veehouder mag zelf de spuit geven, omdat hij het uiteindelijk is die zorg draagt voor zijn kudde.

Nog niet alle regels liggen vast, maar het is toch een mooie overwinning na twee jaar non-stop verzet tegen het argument dat de volksgezondheid in gevaar was. Dat tastte rechtstreeks de autonomie van de boer aan, en zijn recht op het verzorgen van zijn dieren. Meer dan 3000 fokkers organiseerden zich in ongeveer 70 collectiviteiten, om voor hun rechten

op te komen. De druk was groot. Veel boeren werden aangeklaagd en ook de eigen vakbonden waren van mening dat het beter was te buigen voor de Staat en de belangen van de vleeshandel. Gelukkig kwam de kleine boerenvakbond Confédération Paysanne snel tot bezinning. Ze ondersteunde de collectiviteiten voor de volle honderd procent en eiste vrijheid van keuze voor de veehouder, zolang het niet-besmettelijke ziektes betreft zoals de blauwtongziekte. In alle processen die gevoerd werden, zijn de veehouders vrijgesproken. Bij één proces werd de Staat zelfs veroordeeld. Vier boeren hadden de Staat aangeklaagd wegens machtsmisbruik. Maar er

zijn nog een tiental processen aan de gang, onder andere tegen de coöperatie Longo maï. Omdat we zonder vergunning met niet-gevaccineerde schapen naar de zomerweide waren vertrokken, werden we aangeklaagd voor het niet respecteren van de sanitaire verordeningen. De proceszittingen zullen tussen september en december plaatsvinden. Solidariteitsbetuigingen zijn welkom en natuurlijk hopen we op een vrijspraak. In ieder geval zullen we ons blijven verzetten tegen alle vormen van machtsmisbruik die de boeren uitlevert aan de belangen van de farmaceutische industrie, de vleesindustrie of andere grote concernen.

Antoine de Ruffray

Hof Ulenkrug: Elke zonnestraal wordt opgevangen...

Vorig jaar werd op de coöperatie Grange neuve in de Provence een kas voor de kweek van jonge planten gebouwd, die geheel met zonne-energie verwarmd wordt. Nu bouwen we op Hof Ulenkrug in Mecklenburg volgens hetzelfde principe een kleine kas die aan de zuidelijke muur van het nieuwe energiehuis zal komen te staan. De plannen en de uitvoering liggen in handen van Eric, Christian en Peter die respectievelijk in Hof Ulenkrug, Grange neuve en het bevriende project Karlshof in het Duitse Brandenburg wonen. Links de bouw van de metalen grondstructuur in de werkplaats op Hof Ulenkrug, rechts de bouw van het fundament.